

AN-visit hos K. J. Sjöström: Vital 90-åring med första läkarbesöket för 2 år sedan

Under 40 års tid drev Karl Johan Sjöström i Arbotten, Gunnarskog, slakterirörelse och kreaturshandel. Han sålde såväl levande som döda djur, bl. a. till Oslo och Göteborg, och under många år drev han torghandel med charkuterivaror i Arvika. Nu är han drygt 90 år gammal och hans hustru Maria är fyllda 92. De trivs med tillvaron och föredrar att bo kvar i sitt hem som heter Löcka i stället för att flytta till pensionärshem. De har dock daglig tillsyn av en dotter och måg som bor i granngården.

— Jag är född i Mangskog, berättar Sjöström, och kom till gården Korsmyra i St. Arbotten 1912. Jordbruket där födde 4—5 kor och häst. Under vintrarna körde jag i skogen och under övriga tider av året köpte jag kreatur, som dels slaktades och dels försålades som livdjur. Under denna tid hade jag alltid en man anställd.

Det var före slakteriföreningens tid som Sjöström startade sitt slakteri, men han fortsatte sin rörelse ett bra tag efter att slakteriföreningen bildats. Det var i början många som inte var anslutna till föreningen och de sålde lika gärna sina kreatur till honom. Han köpte sina slaktdjur först och främst i Gunnarskog, Mangskog och Gräsmark, men även på andra platser. Kunderna fanns på ett mera vidsträckt område eftersom han exporterade kött — hela järnvägsvagnar med djurkroppar — till bl. a. Oslo och Göteborg. Men också på hemmaplan var han en välkänd charkuterist eftersom han under åtta år bedrev torghandel i Arvika.

— Det var förstas ett slit-samt jobb att vara slaktare, säger Sjöström. Kreaturen måste hämtas kanske ett par mil härifrån och sedan slaktas. Sedan blev det att transportera kropparna till Arvika, lasta dem på järnväg eller på annat sätt transportera ut köttet till kunderna. Ibland såldes livdjur och då måste man som regel följa med till bestämelseorten. Slakterirörelsen gav dock mera än skogskörningen, som var mycket dåligt betald på den tiden. Un-

— Vi är tacksamma över att kunna bo kvar här vid så hög ålder, säger makarna Sjöström, här vid köksbordet i gården Löcka.

der sommaren måste man skörda så att fodret räckte till de egna djuren och till de slakt- och livdjur, som ibland kunde stå några dagar innan de försålades eller slaktades.

När Sjöström för ett 20-tal år sedan slutade med sin rörelse och drog sig tillbaka från jordbruket övertogs gården Korsmyra av dottern och mågen och makarna Sjöström flyttade till Löcka. Där njuter de nu sitt otium med förhållandevis god hälsa och krafter i behåll.

Fru Sjöström lider av svaghet i benen och har svårigheter att

förflytta sig, men hon är nöjd med sin lott och hennes främsta hobby är handarbeten. Vid AN:s besök stöckade hon ett par präktiga vantar.

Herr Sjöström hade aldrig sett en läkarmottagning från insidan förrän vid 88 års ålder, det var den gången en lindrig åkomma som han är återställd från.

— Vi är tacksamma för att vi kan bo kvar här vid så hög ålder och att vi fått leva ett helt långt liv tillsammans, säger det gamla trevliga paret.

NISSE.